

og jeg kan ikke troe Andet, end at den er fuldkommen velbegrundet. Det er bestemt, at hvor der skal foretages Thinglæsning, og i enkelte andre Tilfælde, hvor der skal iværksættes Rets-handelser, skal en Copi af Hoveddocumentet følge med; at udfærdige denne Copi er et Arbejde, som Retsfriveren paatager sig at besørge, men som han ikke er pligtig at udføre. Han kan sige: Det vil jeg ikke, men det gaaer ganske vist i Reglen saaledes, at Copien tages af Retsfriveren, og jeg har ikke mindste Grund til at tvivle om, at den ærede Rigsdagsmand, som troede at kunne udtale, at de Copier, hvorfor Retsfriverne saaledes lade sig betale, i Almindelighed ikke tages af dem, seiler. Jeg kan ikke tilbageholde den Ytring, at havde jeg været i den ærede Rigsdagsmands Sted, vilde jeg dog have taget meget i Betænkning at udtale, at de Embedsmænd, som i Medhold af Lovbestemmelser om, at der skal foreligge en Copi, lade sig betale for at tage den, ikke skulde gjøre det. Jeg synes, at der virkelig hører et vist Slags Mob til saaledes at paastaae, at en heel Klasse Embedsmænd ikke foretager det, som de paatage sig, og hvorfor de betales. Det er naturligt, at jeg ikke gaaer videre ind paa dette; en Udtalelse af den Natur betragter jeg som en Saadan, der ikke kan have noget Arguments Betydning. I Forbindelse med disse Copipenge er der som Indtægter, der skulle bibeholdes, i Lovudkastet omtalt Magistratsgebyrer og Indtægter af Embedsjorder og af Capitaler, tillagte Embedet; jeg kan særdeles vel sætte mig ind i, at netop den Betragtning maatte kunne gjøre sig stærkt gjældende, at man burde have inddraget ogsaa disse Indtægter, og jeg vil ikke nægte, at den Maade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) tog det, var grundet paa, hvad der kunde ligge temmelig nær. Men Grunden, hvorfor man har anseet det for hensigtsmæssigt at bibeholde Magistratsgebyrer og Indtægt af Embedsjorderne, har, væsentligt hvad de sidste angaaer, ligget i, at det i det Hele turde være meget usikkert, hvorledes det har sig med Udkomsten til mange af disse Indtægter. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at det Rigtigste vilde være at realisere Sorderne, og den Tanke maa ogsaa paatrænge sig; men man vilde der-

ved let komme ind paa et Forhold, der er særdeles tvivlsomt. Jeg kan ikke nægte, at jeg forudsætter Muligheden af, at der under visse Forudsætninger kunde opstaae stor Tvivl, om Staten i Grunden var berettiget til at indbringe saadanne Embedsjorder, eller om de ikke staae i et saadant Forhold til selve Communerne, at de kunde have Ret til — naar den Omordning indtræder, som jeg før tillod mig at antyde ifølge Grundlovens § 96 skal finde Sted — at reclamere disse Embedsjorder, som man har troet det hensigtsmæssigt nu at realisere. Det er den samme Tanke, der har forsvævet mig med Hensyn til Magistratsgebyrer. Uden at tale om, at de dog egentlig ikke have Charakteren af Sportler, selv om de nærme sig noget dertil, saa ere de et Bederlag fra Communens Side for de Forretninger, som Embedsmændene udføre; i Motiverne er det udtalt, at de hovedsagelig skulle være den Betaling, der gives for Borgerskab og Næringsbeviis. Derfor har det forekommet mig, at man ogsaa i dette Tilfælde, naar man vilde indbringe disse Indtægter til Fordeel for Statskassen, vilde komme til at stille Communen ved Noget af det, der i sin Tid maatte kunne tilkomme den. Jeg har i det Hele været noget ængstelig ved at komme ind paa at indbringe Afgifter af denne og en beslægtet Natur. Jeg vil saaledes f. Ex. nævne saadanne magistratske Indtægter, som af Stadenpenge ved Markeder, af Bygningsafgiften, ligesom der ogsaa ikke sjældent er tillagt en Lønning fra Kæmmerkassen, kort sagt, alle de communale Indtægter, hvorom der her er Spørgsmaal; jeg har af Hensyn til Grundlovens § 96 og de Forhold, som ifølge deraf kunne udvikle sig, været meget betænkelig ved at gaae ind paa at indbringe disse. I Forbindelse hermed skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, hvad enden æret Rigsdagsmand idag bemærkede om Usikkerheden af at faae oplyst for de forskellige Embeders Vedkommende, hvormeget de Indtægter udgjøre, som have speciel Hjemmel i Privates Bestemmelser. Det er ganske vist, at der er enkelte Embedsmænd, som have saadanne Indtægter. Men jeg tør med stor Bestemthed sige, at det ved nærmere Undersøgelse vil vise sig, at Udbyttet deraf vil være ganske